

**ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ — ΛΑΡΙΣΑΣ**

Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

Κωδικός 2350—www.kallipefki.site.gr - kallipefki@site.gr—400 04 ΓΟΝΝΟΙ

ΕΤΟΣ 33° — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 138 — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΕΥΡΩ — ΕΚΔΟΣΗ: ΙΟΥΛΙΟΣ 2012

4ο Forest Festival

10-11 Aug.
Kallipefki
έναρξη 22:00

DJ JOE
DJ FACT
DJ (M)bastardas
DJ Alex

Ελεύθερη είσοδος και κατασκήνωση

Viva
Επονεματικός εξαπλωμούς ΓΚΟΥΝΕΛΑΣ

www.papadimitriou.gr
www.papadimitriou.com
www.papadimitriou.gr
www.papadimitriou.com
www.papadimitriou.com

Palace FM 91,4
Palace FM 91,4

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΥΣ LarisaNews

Υπό την αιγίδα του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. Καλλιπευκής
Επενδύσεις στην ιδιοκτησία της Καλλιπευκής

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι της Καλλιπευκής, όπως οι περισσότεροι γνωρίζετε, διοργανώνουμε φέτος για 4η συνεχή χρονιά ένα ξεχωριστό **ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ** στο χώρο της «ΠΑΤΩΜΕΝΗΣ» στις 11 και 12 Αυγούστου.

Με τη δική σας αμέριστη συμπαράσταση και συμμετοχή, τολμούμε κάθε χρόνο να επενδύουμε τα μέγιστα σ' αυτή την εκδήλωση, που ευελπιστούμε να καθιερωθεί, ως ακόμη ένα μέσο

προβολής και προσέλκυσης κόσμου, που δε γνωρίζει το χωριό μας, καθώς βέβαια και συγχωριανών που χρειάζονται ένα επιπλέον κίνητρο για να τα επισκέπτονται πιο συχνά. Κοινός μας στόχος είναι η κατά το δυνατό μεγαλύτερη προβολή και προσέλευση κόσμου που θα αγαπήσει την Καλλιπεύκη.

Όλοι μαζί μπορούμε να δώσουμε στο χωριό μας τη θέση που του αρμόζει στον τουριστικό χάρτη.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Στις 9 Αυγούστου ημέρα Πέμπτη και ώρα 9:00' π.μ. θα πραγματοποιηθεί στο Αγροτικό Ιατρείο του χωριού μας η ετήσια Αιμοδοσία. Παρακαλούνται οι νέοι και οι νέες, καθώς και οι υγιείς κάτοικοι να προσέλθουν και να δώσουν αίμα. Οι ανάγκες αίματος είναι μεγάλες.

10 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

«ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΣΑΣΜΟ ΤΩΝ ΦΥΓΑΔΩΝ»

Η αφηγήτρια, Λιλή Λαμπρέλη, που μάγεψε τους παρευρισκόμενους με το παραμύθι και την εκφραστικότητά της

Αφήγηση για παιδιά από την Κρυσταλλία Μακατού

Οι φοιτήτριες του Πανεπιστημίου Βόλου που «αφηγήθηκαν» διά του σώματος

Tα δεκάχρονα είχε φέτος το Φεστιβάλ Αφήγησης Ολύμπου, που ξεκίνησε με τη συνεργασία του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» και του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και στη διαδρο-

μή του αύξησε και πολλαπλασίασε συνεργάτες και συνδιοργανωτές.

Το φετινό φεστιβάλ, εξελίχθηκε στο Κ.Π.Ε. Παλιού Παντελεήμονα και στην Καλλιπεύκη (Πατωμά-

νη). Οργανώθηκε από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, τον Πανελλήνιο Όμιλο Φίλων Αφήγησης και το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) Παλιού Συνέχεια στην 7η σελίδα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Η Κατσιούλα Παρασκευή του Ζήση και της Γιώτας με τον Λέτσιο Βασίλειο από τη Μελιβοία Αγιάς.

ΓΑΜΟΙ

— Ο Δημήτριος Γκαντάκης του Τρύφωνα με τη Χατζηρούφα Αγλαΐα από τη Λάρισα (γάμος και βάπτιση μαζί) στη Λάρισα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Κατσιούλα Σταματία του Νικολάου και της Βούλας Γκουλιάρα και ο σύζυγός της Βελησσαρίου Αντώνιος απέκτησαν 20 παιδί, κορίτσι (Λάρισα).

— Η Χριστίνα Σακοράφα συζ. Ιωάννη Παπαϊωάννου του Απόστολου απέκτησε αγόρι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Ο Κατσιούλας Ιωάννης του Χρήστου ετών 77, Καλλιπεύκη.

— Ο Ζαφείρης (Πάππος) Κων/νος του Ιωάννη, ετών 61, Γόννοι.

— Η Πολυζά Μαρία του Πολύζου ετών 74, Σκοτίνα.

— Ο Τσιακάλης Κων/νος του Τριανταφύλου ετών 92, Αμπελώνας.

— Η Παπαδημητρίου (Παπακώστα) Παρασκευή χήρα του Αστερίου, το γένος Νικ. Κανελιά, ετών 77, Βακουβέρ—Καναδάς.

— Η Καλαμπούκα Ζωή (από το Γριζάνο Τρικάλων), σύζυγος του Πολύζα Γεωργίου, ετών 74, Καλλιπεύκη.

— Η Καστώρη Γραμματή σύζυγος Ιωάννη, ετών 98.

Κατσιούλας Ιωάννης

«Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ»

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ
ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΙΩΤΩΝ
«Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Καλλιπεύκη Λάρισας 404 00
ΓΟΝΝΟΙ

Εκδότης:
ΤΣΙΑΠΛΕΣ ΘΩΜΑΣ
Υπεύθυνος ώης:
ΤΣΙΑΠΛΕΣ ΘΩΜΑΣ
Τηλ. 2410 660886
Υπεύθυνος Ταμείου
και Συνδρομών
ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑΣ ΦΑΝΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού ευρώ 10
Εξωτερικού ευρώ 20
δολ. 20
Καν. 30
Αυστρ. 30

Αρωγοί στη συγκέντρωση ύλης, διαχείριση των οικονομικών και τα πολιτιστικά:

ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΠΑΤΟΥΛΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΣ

Τυπογραφείο:
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΤΟΥΦΕΞΗΣ
Μακρυγάννη 23 — ΛΑΡΙΣΑ
ΤΗΛ. 2410 619374

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Μανωλούλης Ιωάννης	20
Πατούλιας Ζήσης του Ιωάννη	20
Ζησιός Κων/νος (Λεπτοκαρύα)	20
Καρπούζας Γεώργιος	50
Τουφεξής Νικόλαος (τυπογραφείο)	50
Παπαστεργίου Κων/νος (δάσκαλος)	50
Μούργκας Κων/νος, Γερμανία	50
Καστώρης Σπύρος, Αθήνα	20
Τσολάκης Γιάννης	100 δολ. Αυστραλίας
Τσούκας Ευάγγελος	20
Τσιλιμένης Κων/νος του Δημητρίου (Μεγαλούπολη)	20
Καλούσης Γεώργιος	50
Καστώρης Γεώργιος	90
Παπαδημητρίου Ιωάννης (Λεπτοκαρύα)	10
Γκουγκουρέλα — Κυλινδρή Πόπη	20
Κυλινδρής Βασίλειος	20
Παπαδόντας Απόστολος	50
Τσιούγκος Χαράλαμπος	10
Τσιούγκος Δημήτριος	10
Ρημαγής Μανώλης	100 δολ Αυστραλίας
Τσιρέθελος Απόστολος (Αμπελώνας)	10

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαρητήρια στα νέα παιδιά του χωριού μας, οι οποίοι μπροστάρηδες το Θοδωρή Τσιαπλέ και Δημήτρη Γκουγκουλιά έβαψαν την παιδική χαρά. Μπράσιο παιδιά, να συνεχίσετε έτσι, μόνο με εθελοντισμό θα καταφέρουμε να αλλάξουμε την εικόνα του χωριού μας.

Ζητούνται χορηγοί για την έκδοση βιβλίου

Σα ακόμη βιβλίο για την Καλλιπεύκη είναι έτοιμο προς έκδοση και θρίσκεται στο τυπογραφείο. Πρόκειται για το τρίτο βιβλίο του Ζήση Κατσιούλα, που περιέχει σαράντα (40) παραμύθια από το χωριό μας και τα οποία τα έχουν διηγηθεί ηλικιωμένοι Καλλιπευκιώτες και Καλλιπευκιώτισσες.

Το βιβλίο εμπλουτίζεται και με πενήντα εικόνες, πράγμα που το καθιστά πιο ευχάριστο για μικρούς και για μεγάλους.

Κι ενώ το βιβλίο βρίσκεται στο τυπογραφείο, η παραγωγή του είναι αδύνατο να προχωρήσει, διότι ο σύλλογός μας αδυνατεί να το εκδώσει λόγω

οικονομικών δυσχερειών.

Επειδή όλα έγιναν με πολύ κόπο και επειδή και τα παραμύθια του τόπου μας είναι ιστορία και πολιτισμός των προγόνων μας, γι' αυτό απευθύνομαστε προς όλους τους Καλλιπευκιώτες του εσωτερικού και εξωτερικού, καθώς και προς τους φίλους της Καλλιπεύκης και τους παρακαλούμε, δύοι μπορούν, να γίνουν χορηγοί αυτής της προσπάθειας του Συλλόγου μας.

Η έκδοση του βιβλίου κο-

στίζει 2.500 ευρώ και πληροφοριακά να σας πούμε ότι μέχρι στιγμής συγκεντρώνονται 700 ευρώ από διάφορες χορηγίες, ενώ περιμένουμε απαντήσεις και από το εξωτερικό (Τορόντο, Βανκούβερ, Αμερική).

Αγαπητοί Καλλιπευκιώτες και φίλοι. Γνωρίζουμε την οικονομική κατάσταση και κατανοούμε τις δυσκολίες όλων μας. Οι καιροί είναι και πονηροί και δύσκολοι. Όμως νομίζουμε πως υπάρχουν ακόμη ορισμένοι συμπατριώτες μας που μπορούν να βοηθήσουν έστω και με δέκα ευρώ.

Γι' αυτό λοιπόν, επειδή γνωρίζουμε το φιλότιμό σας και την αγάπη σας για το Σύλλογο, δύοι επιθυμείτε να γίνετε χορηγοί, ελάτε αμέσως σε επαφή μαζί μας ή με τον υπεύθυνο της έκδοσης Κατσιούλα Ζήση για να μπορέσουμε να εκδώσουμε τα παραμύθια του χωριού μας.

Να τα αφήσουμε και αυτά παρακατήσκη στα παιδιά και στα εγγόνια μας.

Σας ευχαριστούμε
Το Δ.Σ.

Σημειώσεις: α) Τα ονόματα όλων των χορηγών θα δημοσιευθούν και αυτά μέσα στο βιβλίο των παραμυθίων και φυσικά στην εφημερίδα μας.

β) Τα χρήματα από την πώληση των βιβλίων θα πάνε στο ταμείο του Συλλόγου.

ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ

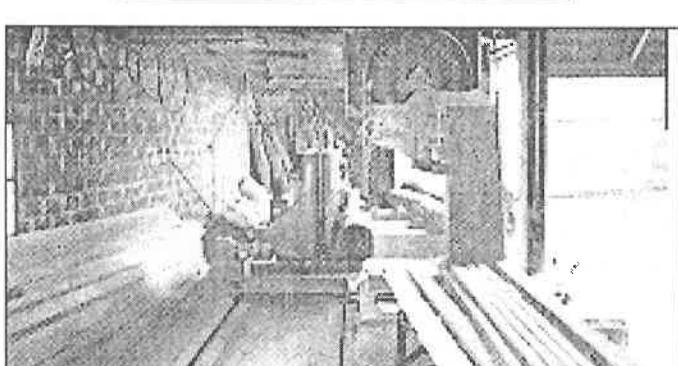
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Π.Σ.Π.Π., Master Jean - Monnet

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ 49

ΤΗΛ. 2331026469, 6973978269, FAX: 2331026471

e-mail:kirarch@teemail.gr

ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟ ΕΓΧΩΡΙΑΣ ΞΥΛΕΙΑΣ

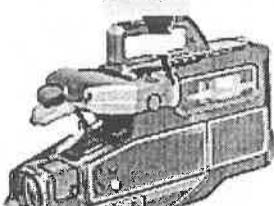
ΞΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΣΤΕΓΕΣ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ — ΠΑΤΩΜΑΤΑ — ΦΟΥΡΟΥΣΙΑ

ΧΟΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΚΕΠΕΣ

ΑΦΟΙ Δ. ΓΚΑΖΓΚΑΝΗ

ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΓΑΜΟΥ - ΒΑΠΤΙΣΗΣ

ΨΑΡΡΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
KIN. 6970 304729

Σ.Τ.Ε.Π.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΩΤΩΝ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΠΙΕΡΙΑΣ

30 χλμ. Επ. Οδ. Κατερίνης - Ν. Εφέσου Κατερίνη ΤΗΛ.: 23510.47900 - 1 FAX: 23510.27220

ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοποθετήσεις πλακιδίων

— μαρμάρων — γρανιτών

ΤΗΛ. 23510 61005
KIN. 6944 822788
και 6979798219

Με τους ειδικούς
...καλύτερα...

ΤΑΞΙ — ΤΗΛ. 6976 800835

TAXI

MΑΝΤΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ ΛΑΡΙΣΑΣ - τηλ.: 6976 800835

ΑΓ</h2

ΠΑΣΧΑ

Πάσχα στο χωριό.
Κάθε χρόνο όλο και λιγότεροι!
Αυτό, όμως, δεν επηρέασε την Εκκλησια-
στική Επιτροπή και τον ακούραστο και αγαπη-
μένο μας ιερέα, Πατέρα Βησσαρίωνα ούτε βέ-
βαια και τις νέες του χωριού, που φρόντισαν
για το στολισμό του επιταφίου.

Χωρίς καμπάνα και πάλι ο Άγιος Νεκτάριος

«Άφωνη για δεύτερη φορά
άφησαν την εκκλησία του Αγίου
Νεκταρίου άγνωστοι δρά-
στες οι οποίοι αφαίρεσαν την
καμπάνα.

Οι κλεψιές σε εκκλησίες,
σε σπίτια, έχουν γίνει μάστιγα,
μια και αστυνόμευση δεν υ-
πάρχει. Μαζεύουν ότι θρουν,
αλέτρια, σθάρνες, σύρματα τα
οποία τα πωλούν, μια και η τι-
μή του σιδήρου είναι αρκετά
καλή.

Λαμπρός εορτασμός στον ιερό ναό των Δώδεκα Αποστόλων με την παρουσία του σεβασμιότατου Μητροπολίτη Λάρισας

Με λαμπρότητα και κάθε ε-
πισημότητα εορτάσθηκε
και φέτος η μνήμη των
Δώδεκα Αποστόλων στον ομώνυ-
μο ιερό ναό και πολιούχο του χω-
ριού μας, χροστατούντος του
Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Λά-
ρισας κ.κ. Ιγνατίου.

Στον εορτασμό και στη θεία
λειτουργία παραβρέθηκαν ντόπι-
οι και επισκέπτες, καθώς και Δη-
μοτικοί και Τοπικοί Σύμβουλοι με

πρώτο το Δήμαρχο του Δήμου
μας Κώστα Κολλάτο, συνοδευό-
μενο από τους δύο τοπικούς
συμβούλους Θωμά Τσιαπλέ και
Κούσιο Τάσο.

Πλήθος ιερέων συνόδευαν
το Σεβασμιότατο και κατά τη
θεία λειτουργία έψαλε η βυζα-
ντινή χωρωδία του Στεφανοβί-
κιου Βόλου με εφτά νέους και
το δάσκαλό τους Κώστα Γκαρα-
γκούνη.

Δέκα χρόνια συμπληρώθηκαν από το θάνατο του Παπα—Στέργιου Τσικρικά

Σαν χθες νομίζουμε
πως είναι. Σαν να
πέρασαν μόνο ελά-
χιστοί μήνες από τότε που
έφυγε από κοντά μας ο αλη-
σμόνητος ιερέας του χωριού μας Αστέριος Τσικρικάς.

Και όμως έχουν περάσει
από τις 11 Μαΐου του 2002 α-
κριβώς 10 χρόνια. Την ημέρα
αυτή, 11 του Μάη, ημέρα Σάββατο, το 2002, αποδήμη-
σε προς Κύριο ο αξέχαστος
Παπα—Στέργιος σε ηλικία
μόλις 67 ετών.

Κάθε τόσο σε πολλές
παρέες και ιδιαίτερα όταν
συζητούνται εκκλησιαστικά
θέματα, πάντα αναφέρεται
και το όνομά του. Πάντα ως
το καλό παράδειγμα, ως ο
άνθρωπος που αγάπησε και
δούλεψε για τον τόπο του.
Καθημερινά τον αναφέρουμε
στις συζητήσεις μας τον
παπα—Στέργιο γιατί άφησε
μνήμη καλού ιερέως και τιμή-
ου ανθρώπου. Και αν ήθελε
κανείς να τον ξεχάσει δεν
θα μπορούσε γιατί, βλέπο-

ντας τις εκκλησίες μας, το
μυαλό του πάει σ' αυτόν. Και
περνώντας από την Αγία Πα-
ρασκευή, στέκεται εκεί το
μνήμα του για να μας θυμίζει
το πέρασμά του και την πα-
ρουσία του. Μας θυμίζει σε
κάθε γιορτή την Κυριακή και
ο παπα—Βησσαρίωνας μνη-
μονεύοντας το όνομά του
πολλές φορές.

Γράφουμε αυτές τις αρά-

δες για να κάνουμε πνευμα-
τικό μνημόσυνο στον ιερέα
και άνθρωπο Τσικρικά Αστέ-
ριο που για 21 συναπτά έπι-
υπηρέτησε την Καλλιπεύκη,
την ιδιαίτερη πατρίδα του.
Και να θυμήσουμε, για να
μαθαίνουν και οι νεότεροι,
ότι ο παπα—Στέργιος Τσι-
κρικάς ανακαίνισε ή ξαναέ-
κτισε εκ θεμελίων, μαζί με
τους εκάστοτε επιτρόπους,
όλους τους ιερούς ναούς και
τα εξωκλήσια της Καλλιπεύ-
κης πλην του Αγίου Νεκταρίου
που η ανέγερση του έγινε
για πρώτη φορά μετά το θά-
νατό του. Τα περισσότερα ε-
ξωκλήσια έμοιαζαν με καλύ-
βες. Έκ θεμελίων ξαναέ-
κτισαν τα εξωκλήσια του Προφήτη Ηλία και ο Αϊ—
Γιάννης ενώ ανηγέρθη το

δεύτερο εξωκλήσια της Θείας
Αναλήψεως. Είναι γεγονός
ότι ο μακαριστός ήταν για 21
χρόνια ο «Ισοιος» της Καλλι-
πεύκης, η παρηγοριά και η
ελπίδα των μόνιμων κατοί-
κων του χωριού και όχι μόνο.
Είναι επίσης γεγονός ότι, α-
πό την ημέρα που έφυγε από
κοντά μας, περισσότερη θλί-
ψη έχουμε όλοι στις καρδιές
μας. Και μόνο το χτύπημα
της καμπάνας που ακούγαμε
κάθε πρωί και βράδυ και μόν-
η η παρουσία του ήταν για
όλους μας βάλσαμο στις
καρδιές μας, ιδιαίτερα αυτά
τα έσχατα χρόνια.

Μακαριστέ και αλησμό-
νητε παπα—Στέργιο. Μπορεί
να αναχώρησε από το μά-
ταιο τούτο κόσμο αλλά να
έρεις ότι, ποτέ δεν έφυγες
από τη σκέψη μας και από
τις καρδιές μας.

Πάντα είσαι στη θύμησή
μας και θα παραμείνεις δύσ-
τη πάροχος Καλλιπεύκωτες.
Να ξέρεις πως ο θάνατός
σου μας σημάδεψε όλους.
Το χαμόγελό μας δεν ανθίζει
τώρα εύκολα στα χείλη μας
όπως τότε. Γι' αυτό κι εμείς
θα σε θυμόμαστε όπως ή-
σουν. Με την ψηλή κορμο-

στασιά σου, τα ξανθά γένια
και μαλλιά σου, τον πρόσχα-
ρο και καλοσυνάτο χαρακτή-
ρά σου, τις μεγάλες δρασκε-
λίες σου, το δυνατό μνημονι-
κό σου, τις ευχάριστες συ-
ντροφίες σου, την απλότητά
σου, την παιδική ψυχή και
την ταπεινότητά σου.

Θα σε θυμόμαστε ν' ανε-
μίζεις τα ράσα στο χορό στα
πανηγύρια και στα ξωκλή-
σια, στις χαρές και στις λύ-
πες μας. Από νύχτα με την
παρέα σου να φωτίζεις το
χωριό μέσα στα χίονια και η
βροντερή σου φωνή να προ-
ειδοποιεί για το πέρασμά
σου και τη δική μας προετοι-
μασία.

Αλησμόνητε παπα—
Στέργιο. Από τότε που έφυ-
γες πολλά άλλαξαν στο χω-
ριό μας και πολλά αγαπημέ-
να πρόσωπα έφυγαν από κο-
ντά μας.

Γι' αυτό σε παρακαλού-
με, πρέσβευε για την ενορία
σου και τους συγχωριανούς
σου αυτές τις δύσκολες ημέ-
ρες και ώρες και ο Θεός να
αναπαύει την ψυχή τη δική
σου και όλων των υπολοίπων
αδελφών μας.

Αμήν.

ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΟΝΝΩΝ «ΑΝΤΙΓΩΝΙΔΕΣ»

ΓΟΝΝΟΙ ΛΑΡΙΣΑΣ — Τ.Κ. 40004
ΤΗ. / ΦΑΞ: 24950 31700

Μανικιούρ
Πεντικιούρ
Τεχνητά
Φυσική ενίσχυση
Αποτρίχωση
Μακιγιάζ

κούρεμα
χτενισμα - σινιόν
ανταύγιες - βαφη -
παρμανάν - extensions

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΡΑΤΖΙΟΥ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ ΤΗΛ. 6932 984943 - 6973 328068

ΚΑΡΑΛΙΑΚΟΣ — ΜΑΡΜΑΡΑ — ΤΖΑΚΙΑ — ΓΡΑΝΙΤΕΣ

ΤΕΡΜΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ
ΤΗΛ. 2410 661118
& 2410 660850

ZEYΣ
ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ & ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΙΑΣ

Παπαδόντας Χρ. Αθανάσιος

5ο χλμ. ΛΑΡΙΣΑΣ — ΤΥΡΝΑΒΟΥ

ΤΗΛ. 2410 591335
ΤΗΛ. & FAX 10 592028 —
KIN. 6932 469288

www.papadontas.gr
info@papadontas.gr

Περιγράφει ο ίδιος
ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΥΣΙΟΣ

Συνεχίζουμε τη δημοσίευση των βιωμάτων, των εμπειριών, των αναμνήσεων και των σκέψεων του Απόστολου Κούσιου (μακαρίτη πλέον), όπως ο ίδιος τις κατέγραψε και αποτελούν τη διαδρομή ενός ανθρώπου από τη εφιβική του χρόνια μέχρι τα βαθιά γεράματα. Από την Ελλάδα, την Καλλιπεύκη, το αντάρτικο, τη Ρουμανία (όπου έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής του), την επιστροφή.

Στα γραπτά του δεν κάνουμε καμία πάρεμβαση κι αφήνουμε τον ίδιαίτερα γλαφυρό, αφηγηματικό αλλά και καυστικό του λόγο να μας οδηγήσει στο παρελθόν και να ρυπάνσει ενδεχομένως και δικές μας αναμνήσεις.

Οταν έριχνα μια ματιά προς το βάθος του δάσους, με τα μεγάλα και φυλλά δέντρα που βγάζανε τα φύλλα τους με τα διάφορα χρώματα, φαινότανε σαν να ήταν ένα μωσαϊκό φτιαγμένο στον αργαλειό. Τα πολλά χίονια είχανε λιώσει και τα νερά τρέχανε αδιάκοπα από τις πηγές στα ρέματάκια, που κάθε μέρα και πρασίνει ποιο πολλά.

Ο Μάιος μήνας είναι ο τελευταίος μήνας της Ανοιξης. Όμως είναι και ο πιο καλός μήνας του χρόνου. Η θερμοκρασία ανεβαίνει, η μέρα μεγαλώνει, η νύχτα μικραίνει, η γη πια είναι καταπράσινη. Θυμάμαι μερικές φορές το Μάιο μήνα όταν βρισκόμουν

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

**— Η ΜΙΚΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ
— ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ
— ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠ' ΤΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ: ΠΑΙΔΙΚΕΣ, ΕΦΗΒΙΚΕΣ,
ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΜΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΖΩΗΣ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**

με τα πρόβατα στα βοσκοτόπια της Καλλιπεύκης στην περιοχή της Κουστούλια αυτή η περιοχή είχε αρκετούς λόφους, πετρώδες ακόμη και με βράχους. Έχει και πολλά μέρη δασώδων και μάλιστα τα δέντρα (έλατα) από παλιά χρόνια.

Θυμάμαι πολλές φορές πάρει με το Θωμά και Κώστα Παπαστεργίου, δυο αδέλφια, εγώ με τα πρόβατα και αυτοί με τα γελάδια τους. Μετά τις 20 Μαΐου μερικές νύχτες έβρεχε πολύ δυνατά καταιγίδες. Να αιστράφτει, να μπουμπουνίζει και να πέφτουν κεραυνοί, σαν να ήταν ένα πεδίο μάχης που δεν έχει συμβεί άλλη φορά.

Όταν το πρωί κοιτάζαμε κι είδαμε πολλά έλατα από τα πιο ψηλά ήταν λιανισμένα από τους κεραυνούς. Το βράδυ όταν νύχτωσε φαινότανε τα έλατα σαν

να ήταν εκατοντάδες λάμπες κρεμασμένες στα έλατα, αστραποκαμένα. Σ' αυτή την περιοχή είναι και ο Κακόλακκας με τα βράχια του και αρκετά δασωμένο.

Όλη την άνοιξη και όλο το καλοκαίρι, έχει τους μόνιμους κατοίκους, όπως: αετός, σαΐνια, δρύια, γεράκια, κόρακες και άλλα πολλά πουλιά. Κάθε μέρα από τις πρωινές ώρες και μέχρι το απόγευμα βγαίνανε στο κυνήγι τα γεράκια, σαΐνια, που πετούσαν σε 150-200 μέτρα ύψος και με το γαυγίστα του κυνηγητικού σκυλιού (του λαγόσκυλου) κι όταν βλέπανε τους λαγούς να τρέχουν, κάνανε τις βουτίες σαν να ήτανε αεροπλάνα στούφικας. Δεν γλίτωνε ποτέ κανένας από τα θύματα του γεράκιού ή σαΐνιού. Λαγός ήτανε, πέρδικα, ορτύκια σίχιαν και μυρωδιά φανταστική για να μυρίζουν τα θύματα και βέβαια το κυνήγι τους.

Εκείνη την περίοδο υπήρχανε και άλλες περιπτώσεις, διότι 4 χρόνια κατοχή και συνέχεια τρία χρόνια εμφύλιος πόλεμος...

Νομίζω πως πρέπει να παραδεχτούμε πως σε τέτοιες περιπτώσεις παραβιάζεται η κάθε νομιμότητα από τους ίδιους ανθρώπους. Επανέρχομαι στο φυσικό περιβάλλον. Γεράσαμε από την άνοιξη στο καλοκαίρι. Ιούνιος-Ιούλιος και Άγυουστος. Από το κελάποδισμα των πουλιών, από τις φωνές των βατράχων από την πρασινάδα και από το αεράκι το καλό βρεθήκαμε στις μεγάλες ζέστες με υψηλές θερμοκρασίες. Ξεράθηκε η πρασινάδα, τα νερά άρχισαν να στερεύουν.

Στα δένδρα τα χαμόλια με κορμούς κανονικούς μεσημεριανά βλέπαμε να ανεβοκατεβαίνει από κανένα φίδι δεντρογαλιά, μπήκας βρει καμία φωλιά με πουλάκια ή με αβγά. Όμως από την ξέρα την πολύ, πολλές φορές η ωραία πρασινάδα μετατρέπεται σε πυρκαγιά, που γίνεται κόλαση για κάθε ζωή. Εκεί, ούτε οι τζίτζικες δεν τη γλιτώνουν με τα μουσικά τους όργανα. Το φθινόπωρο είναι εποχή μετανάστευσης και προετοιμασία για υποδοχή του χειμώνα.

Η πενταετία (τα εφιβικά μου χρόνια) τα πέρασα έξω στην πλατεία, όπως το λέγαμε εμείς οι τουποναραϊδοί. Για εμένα ήταν μια τεράστια δοκιμασία. Πέρασα από σκληραγωγία πολύ κατάλληλη για πολλές απόψεις που θα επακολουθούσαν στη συνέχεια...

Όπως αναφέρω παραπάνω ο εμφύλιος πόλεμος επίσημα άρχισε στις 31 Μαρτίου 1946 όπου ήταν το πρώτο χτύπημα στο Αστυνομικό φυλάκιο στο ΛΙΤΟΧΩΡΟ. Εγώ όλη την περίοδο ήμουν στο περιβάλλον του ΕλλΑΣ, μετά συνέχισα με τους αντάρτες του Δ.Σ.Ε.. Είχα συνέχεια επαφές με καταδιωκόμενους και κυνηγούμενους αντιστασιακούς και άλλα δημοκρατικά στοιχεία.

Στα τέλη του 1946, για την ακρίβεια στις 18/12/1946 εγώ βρισκόμουν κοντά στη Ροδιά, στα Ριτζούνια, με έδειρε στο στρατό τόσο πολύ, που χρειάσκηκε να μου βάλουν σε προβίξ από πρόβατα για να μου απορροφή-

πολύ εξειδικευμένου στο κυνήγι. Εμείς τα νέα παιδιά με τις γνώσεις και κρίσεις που είχαμε στα 17-18 ετών, θεωρούσαμε κι ορθώς νομίζαμε, όλα αυτά είναι δημιουργήματα της φύσης.

Νομίζω πως πρέπει να επισημάνω 2-3 περιστατικά κάπως λυπηρά για εμένα τουλάχιστον για εκείνη την εποχή...

Το Σεπτέμβριο στα Κουστούλια, εγώ με το Στέργιο Μπουρούνι και με το Θωμά Παπαστεργίου, εκεί που είχαμε το μαντρί, ένα πρώι θέλουμε τα σκυλιά, είχανε και τρώγανε κόκαλα και διαπιστώσαμε με λύπη μας πως τα σκυλιά είχαν πόδια και χέρια ανθρώπινα. Οταν ράξαμε, βρήκαμε τους ανθρώπους που ήταν μεσοθαμένοι και βγαλμένοι από τα άγρια και βέβαια.

Λυπηθήκαμε πάρα πολύ. Τέτοιες περιπτώσεις μας είχανε συμβεί και στις αρχές του 1946. Τα όρνια και άλλα πουλιά διαπιστώσαμε με τον φύλο μας τότε είχανε πάνω στον οργανισμό μου. Δηλαδή έγινε με καινούργια και σύγχρονη μέθοδο. Εκείνη την κλασική μέθοδο με τα μηχανήματα να δουλεύουν και οι ειδικοί να κτυπάνε χωρίς να ακούγονται φωνές και κλάματα από τα θύματα που τα κτυπάσαν. Η λεγόμενη ΦΑΛΑΓΓΑ. Ήταν ο Αστέριος Μπουρούνικος. Μα ήταν αδύνατο να λείψει από κοντά μου, ήταν ο φίλος μου. Ήταν ο μακαρίτης Αστέριος Καζάνας κι ακόμη 2-3.

Αφού μας λιανίσανε καλά με τη μέθοδο της ΦΑΛΑΓΓΑΣ στο έγλωσσαν οι φωνάρις με κρυσταλλήματα. Είχαν πέσει σε ενέδρες σε πολλά μέρη της πορείας. Ο κυβερνητικός στρατός κοινοποίησε από παντού για να εμποδίσει και να αιχμαλωτίσει τους άσπλους. Στα Πιέρια είχαν έρθει και άλλα τμήματα του Δ.Σ.Ε.. Ομως οι κειμώνιας στα βουνά ήταν ο κοινός εχθρός για όλους και για τον ίδιο κυβερνητικό στρατό που είχε περικυλώσει τα Πιέρια.

Στους πρόποδες του Αρβανίτη είναι μια πεδιάδα μικρή βέβαια δασωμένη (Σαρακατούια).

Οι καταυλισμοί των ανταρτών ήταν εκεί κοντά, σε μικρή απόσταση ήταν ένα ρεματάκι δασωμένο. Εκεί είχε γίνει το σφαγείο των ζώων που είχαμε για μεταφορά, από άλογα και μουλάρια. Αυτά τα ζώα αποτέλεσαν τη βασική τροφή των ανταρτών και άπολων.

Είχαν στείλει το διμοιρίτη Ζέλκα (Αναστασιάδη) με μια ομάδα μαχητές αντάρτες. Είχαν στείλει και εμένα με τον Στέργιο Μπουρούνικο.

Σιφάζαμε τα ζώα κοντά στο μαγειρείο. Όσοι περνούσαν από εκεί κοντά βλέπανε στο ρεματάκι τα κεφάλια με τα καπίστρα, τις ουρές από τα ζώα.

Συνεχίζεται

Ευτυχώς ήταν ελαφρά. Ο κοινός εχθρός για τους αντάρτες ήταν η πεινα και η φείρα. Θυμάμαι δίναμε τακτικά μάχες για να πάρουμε τρόφιμα στα χωριά που είχανε στρατιωτικά φυλάκια. Π.χ στην Σφντάμπ (Σφύκια) μια φορά και στα Σέρβια από την άλλη μεριά, τον Αλιάκμονα και πολλές φορές στο Βελβεντό.

Σε μια από τις μάχες στο Βελβεντό στο φρούριο όπου ήταν οχυρωμένος ο στρατός, εγώ είχα ρίξει 8 παντσέρι. Ήταν ένα είδος Μπαζούκας, αντιαρματικά. Με είχαν εκπαιδεύσει στο Βέρμιο 3 περίπτερες για να χειρίζομαι το πάντοτερ.

Γύρω στις 10-2-1948 στα Πιέρια έφτασε η Φάλαγγα άσπλους από την Ρούμελη πάνω στον Ρούμελη και πήγαν προς το Γράμμο. Είχαν ξεκινήσει από τα χωριά Βραχά και Φούρνοι από την Ευρυτανία στις αρχές του 1948, με 1400 περίπου άσπλους νέους βέβαια. Αυτή την αποστολή την είχαν αναλάβει προσωπικά ο Γούσιος, μέλος του Γενικού Αρχηγείου του Δ.Σ.Ε.. Σ' όλη την διαδρομή, η φάλαγγα κατέβηκε από τα Χάσια στα ταξιαρχία του

ι. Ο
ρτες
υμά-
α να
που
. Π.χ
φο-
ιλλη
λλές

Βελ-
ν ο-
σίχα
:ίδος
ιε εί-
3 π-
> πά-

στα
ιάο-
γαι-
ξεκι-
ά και
ι στις
τερί-
Αυτή
ιάβει
ς του
Ε.. Σ'
α κα-
ρχία
να τη
υτή η
είχε
ε και
μου-
ούρθ-

τό τη
πολύ
ιασο,
τραυ-
γήμα-
ες σε
Ω κυ-
ποιά-
ποδί-
ις άο-
ιει και
μως ο
ɔ κοι-
ια τον
ου εί-

εβανί-
λεβαία

νταρ-
ερή α-
κι δα-
σφα-
ιε για
ιουλά-
ζαν τη
ν και

ειρίτη
α ομά-
ν στεί-
έργιο

ά στο
ανε α-
ρεμα-
στρια,

κίζεται

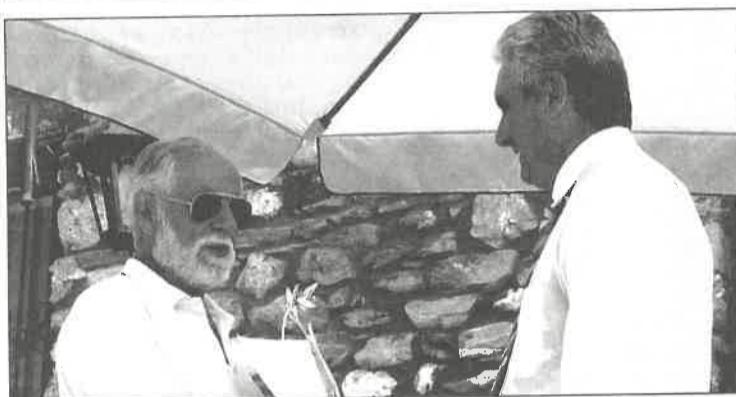
ΣΣ

Γ
Σ
Ν
Ο

101

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΌΝΝΩΝ

Ο Δήμαρχος, Κώστας Κολλάτος απονέμει το τιμητικό δίπλωμα και το αναμνηστικό στο Ζήση Παπαδημητρίου

Με τη συμμετοχή πλήθους δημοτών έγιναν τα εγκαίνια της Δημοτικής Πινακοθήκης Γόννων το Σάββατο 7 Ιουλίου 2012, στους Γόννους.

Τα έργα είναι δωρεά των

συλλεκτών συμπατριωτών μας Ζήση και Κριαστιάνε Παπαδημητρίου, προσπάθεια μιας ολόκληρης ζωής.

Φιλοξενείται στο παλιό Δημαρχείο Γόννων, το οποίο και διαμορφώθηκε κατάλληλα, με δαπάνες του Δήμου Τεμπών.

Στην εκδήλωση, που ήταν και εκδήλωση τιμής για διακεκριμένους Γοννιώτες, τιμήθηκαν για το έργο τους και

την διαχρονική παρουσία τους τόσο στους Γόννους όσο και στο πανελλήνιο εκτός από το Ζήση Παπαδημητρίου, ομότιμο καθηγητή του Α.Π.Θ. και οι:

Τσαντήλας Χρήστος, δημοσιογράφος — αρχισυντάκτης της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» για την προβολή των Γόννων διά του τύπου, Παπαδούλης Νίκος, γιατρός στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, για την κοινωνική του προσφορά και ο Βασίλης Καραβίδης, για την προσφορά του στον τομέα του πολιτισμού και τη διαρκή του παρουσία στα πολιτιστικά δρώμενα των Γόννων, «ψυχή» του Λαογραφικού Μουσείου Γόννων, το οποίο και έστησε—οργάνωσε και συνεχίζει να είναι Πρόεδρος του ομώνυμου Συλλόγου επί σειρά ετών.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο και φυσικά ο Δήμαρχος Δήμου Τεμπών, Κώστας Κολλάτος, ο ο-

Επίσημοι καλεσμένοι

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, Αστέριος Σαΐτης, απονέμει το τιμητικό δίπλωμα και το αναμνηστικό στο Χρήστο Τσαντήλα

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Γόννων Γιάννης Αργυρακούλης απονέμει το τιμητικό δίπλωμα και το αναμνηστικό στο Βασίλη Καραβίδη

Ο Πατέρας Βησαρίωνας

νη Χατζημανουήλη, που παρουσιάζει την εκπομπή «Κυριακή στο Χωρίο».

Τον αγιασμό τέλεσε ο αγαπημένος σε όλους μας, Πατέρας Βησαρίωνας.

Η εκδήλωση έκλεισε με δεξιώση και ξενάγηση στους χώρους της Πινακοθήκης των επισήμων και του πλήθους των δημοτών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Η δημοσιογράφος της ΕΤΖ, Μάρη Χατζημανουήλη, στο δήμαρχο

Ο Αντιδήμαρχος, Γρηγόρης Παπαγεωργίου, απονέμει το τιμητικό δίπλωμα και το αναμνηστικό στο Νίκο Παπαδούλη

TZAMIA
KRYSTALLA
KAΘREPTES

ΘΕΡΜΟΗΧΟΜΟΝΩΤΙΚΑ
ΒΙΤΡΩ - ΦΟΥΡΝΙΣΤΑ
ΑΜΜΟΒΟΛΕΣ

Καραμπατής Δημήτριος

ΑΓΙΑΣ 34 - ΤΗΛ. 2410 238352
ΚΙΝ.: 6942 842950

EZY έστειλες τη συνδρομή σου;

Ζήσης Παπαδημητρίου

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ
ΤΗΛ.
6948 626748

ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ

ταγραφής της ιστορίας του χωριού μας, τις εμφανίσεις του στα ΜΜΕ, τις καθάριες και δημοκρατικές θέσεις που εκφράζει και από την ετήσια εκδήλωση Τέχνης και Πολιτισμού, που οργανώνει μια φορά το χρόνο μαζί με τη σύζυγό του στο σπίτι τους, στους Γόννους.

Τα προσωπικά μου συγχαρητήρια είναι λίγο μα... μόνο αυτά καθώς και το θαυμασμό μου μπορώ να εκφράσω. Η ιστορία, θα συμπληρώσεις τώρα στις θεω-

ρήσεις σου, αγαπητέ Ζήση, καταγράφεται από τα μικρά τοπικά έντυπα και από τις προσωπικές συλλογές τέχνης που χαρίζονται και γίνονται κτήμα όλων μας.

Ειδικότερα δε, η ιστορία της Τέχνης, των τελευταίων σαράντα χρόνων, απεικονίζεται στο εσωτερικό της Πινακοθήκης Γόννων του Δήμου Τεμπών, στο Δημοτικό Συμβούλιο του οποίου εκφράζω επίσης τα θερμά μου συγχαρητήρια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Λίτσιος Ζ. Κωνσταντίνος
Πτυχ. Πολιτικός Μηχανικός Τ.Ε. - Ε.Δ.Ε.
ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ
— ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
Τεχνικό Γραφείο
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 41 - 43 (3ος όροφος)
ΛΑΡΙΣΑ — Τ.Κ. 41222
ΤΗΛ.-FAX: 2410 410707 — ΚΙΝ. 6974390936

Τεννήθηκα στην Καλλιπεύκη το 1927. Πατέρας μου ήταν ο Γιάννης Γκέτσιος και είχε και δύο αδέλφια το Θεοχάρη Γκέτσιο και το Στέργιο.

Εμείς ήμασταν τρία αδέλφια, εγώ, η Τασία, η Χαρίκλεια και ο Νίκος, που ήταν και ο μεγαλύτερος. Σχολείο στην αρχή πήγα τρεις τάξεις γιατί άρχισε το πόλεμος. Δάσκαλο είχα το Λαφαζάνη και τη γυναίκα του που την έλεγαν Ελλάδα. Εκείνη την εποχή στο σχολείο πήγαιναν λίγα παιδιά, τα περισσότερα πήγαιναν στα πρόβατα και στα χωράφια. Εγώ πήγαινα μαζί με τη Μαριούλα την Καστόρη, την Σταμούλου την Γκαραφλή, την Στεργιάνου την Ταφίλη, τη Μάχη την Κουτσιαρή και άλλες, που δεν τις θυμάμαι.

Είχαμε διαφορετικές ηλικίες και πηγαίναμε και σε διαφορετικές τάξεις. Όταν σταμάτησε ο πόλεμος συνέχισα το σχολείο αλλά δεν μπορούσα να προχωρήσω και ο πατέρας μου πλήρωσε δασκάλα τη γυναίκα του ταχυδρόμου του Παπαβραμίδη από την.....

Για μένα την Τασία και το Νίκο. Η Χαρίκλεια δεν πρόλαβε (ήταν η μικρότερη), έγινε ο εμφύλιος πόλεμος.

Ο πατέρας μου ήταν πολύ ξύπνιος, άνοιξε μαγαζί. Είχε και άλλα μπακάλικα εκείνο τον καιρό. Του Γιάννη Κάγκουρα το μπακάλικο ήταν μεγάλο σαν τα σημερινά super market, είχε πολλά πράγματα μέσα. Ο πατέρας μου είχε και το νερόμυλο πάνω στον πλάτανο, σήμερα πολύ λίγοι τον θυμούνται.

Από μικρά παιδιά πηγαίναμε στα χωράφια, τσιπαλνούσαμε (σκαλίζαμε), θερίζαμε ταλαιπωρία μεγάλη, ούτε να παίξουμε δεν προλαβαίναμε. Τα παιχνίδια που παίζαμε ήταν η γρούνα, τα λιλίτσια, κρυφτό, τη γρουνούλα, τις δεκάρες, τις γουμάρες, τις κουμπάρες, τα φύτσια, τα πάια και άλλα.

(Τα πάια ήταν μικρές μπίλιες από χώμα, τόσες όσες και τα κορίτσια που έπαιζαν. Μέσα σε μια μπίλια έκρυψαν ένα λιλίτσι, χωρίς να το βλέπουν καθέ κορίτσι διάλεγε ένα πάι. Κέρδιζε αυτό που έβρισκε το κρυμμένο λιλίτσι μέσα στο πάι).

Τα Χριστούγεννα παίζαμε τη νύχτα τα κόλιντα και την Πρωτοχρονιά τα σούρβα.

Συνέντευξη με την Κούλα Γκουλιάρα

Μας έδιναν ξηρά σύκα, μήλα, μπομπότα δεν είχε ο κόσμος τότε. Οι βρύσες του χωριού ήταν πέτρινες ακόμα και το σωληνάρι.

Όταν κηρύχτηκε ο πόλεμος ήμουν μικρή 15 χρονών. Άκουγα τον πατέρα μου που έλεγε ότι θα γίνει πόλεμος, αλλά η μάνα μας για να μην φοβόμαστε μας έλεγε ότι ο πόλεμος θα γίνει μακριά και όχι στο χωριό, ώσπου μια νύχτα ακούσαμε φασαρία, ήταν οι Γερμανοί. Εμείς κοιμόμασταν στρωματοσάδα, όλοι στη σειρά. Κοιτούν οι Γερμανοί και λένε «πίκολο - πίκολο».

Έφυγαν χωρίς να μας πειράξουν και πήγαν στο μαγαζί, πήραν ότι ήθελαν. Ο πατέρας μας δεν τους μίλησε καθόλου. Τι γα έλεγε;

Οι Γερμανοί δεν μας πειράξαν, εκείνοι που ήταν αχανοί, ήταν οι Ιταλοί.

Έμπαιναν μέσα στα σπίτια, έπαιρναν ότι ήθελαν, κατέστρεφαν πράγματα, πειράζαν τις γυναίκες. Περάσαμε πολύ δύσκολα εκείνη την εποχή.

Το σπίτι της μάνας μας ήταν διπλό. Το υπόγειο το είχαμε γεμάτο βαρέλια και μαντζάνες. Ο πατέρας μου συνεργάζοταν με κάποιον Αλευρά έμπορο, ο οποίος μάζευε γάλατα και έφτιαχνε τυριά κάτω από το σπίτι μας.

Μετά τον πόλεμο με τους Ιταλούς και Γερμανούς άρχισε ο εμφύλιος. Μια μέρα οι

κλέφτες πήραν τον πατέρα μου, την Τασία και την Χαρίκλεια.

Την Τασία και τη Χαρίκλεια τις έδεσαν με σύρμα στον πόρτα, στο μύλο που είχαμε στον πλάτανο. Εκεί στο μύλο πήγε ο Θανάσης Κυλινδρής—Σκεπάρας μ' ένα τσουβάλι άλεσμα. Βρήκε τα κορίτσια δεμένα και τα πήρε και τα κατέβασε στο χωριό. Μέχρι να κατεβούν στο χωριό και να μας ειδοποίησουν έφτασε και ο πατέρας μας, ήταν χτυπημένος. Αυτοί που τον πήραν δεν ήταν αντάρτες, ήταν κλέφτες και ήθελαν χρήματα.

Αργότερα ο πατέρας μου σκοτώθηκε στα περιβόλια, είχε πάει στο μύλο. Δεν θέλω να τα θυμάμαι αυτά.

Εύχομαι να μη ζήσει κανένας τέτοιες καταστάσεις. Η

μάνα μου ήταν παντρεμένη δύο φορές. Την πρώτη φορά παντρεύτηκε τον Μήτρο Μπαντή, που ήταν φαντάρος και υπηρετούσε κάπου στη Μακεδονία μαζί με τον Αντωνίου Απόστολο πριν το 1925. Ήταν χειμώνας και πήραν άδεια. Το χωριό είχε πολλά χιόνια. Ο Μπαντής δεν πήγε από τα Τέμπη μαζί με τον Αντωνίου για να πάνε στο χωριό από εκεί, αλλά κατέβηκε από το τρένο στο σταθμό της Σκοτίνας και με τα πόδια ξεκίνησε για το χωριό για να φτάσει νωρίτερα.

Καθώς πλησίαζε στο χωριό, οι δυνάμεις του άρχισαν να τον εγκαταλείπουν σιγά - σιγά από το χιόνι και το κρύο. Μετά από μεγάλη μάχη με τα χιόνια, έφτασε τελικά νύχτα στα πρώτα σπίτια, στο νερόμυλο του Γκούμα, εκεί όπου είναι σήμερα τα τρία καβάκια, στην παιδική χαρά. Καθώς ήταν νύχτα οι δυνάμεις τον είχαν εγκαταλείψει, έπεσε στο μυλαύλακκο και δεν μπορούσε να βγει. Φώναξε προς βοήθεια δύο μπορούσε αλλά κανένας δεν τον άκουσε παρότι ήταν πολύ κοντά στα σπίτια.

Τελικά, δεν άντεξε και έπειγιασε μέσα στο αυλάκι. Από τον πρώτο γάμο με το Μήτρο τον Μπαντή είχε δύο παιδιά. Το ένα πέθανε πέντε χρονών και το άλλο παντρεύτηκε τον Κανάκη τον Καστόρη.

Τη δεύτερη φορά παντρεύτηκε τον Γκέτσιο Ιωάννη και έπειγιασε μέσα στο αυλάκι. Το άλλο! Όποιος χόρευε, ήταν η νύφη προσκυνούσε. Τι χάλι και αυτό να στέκεσαι στην πλατεία. Η νύφη όποιον χόρευε μπροστά έπερπε και να τον κρατάει, άμα και το σόδι ήταν μεγάλο αλίμονό της δεν έσωνε ποτέ.

Το άλλο! Όποιος χόρευε, ήταν η νύφη προσκυνούσε. Τι χάλι και αυτό να στέκεσαι στην πλατεία. Η νύφη όποιον χόρευε μπροστά έπερπε και να τον κρατάει, άμα και το σόδι ήταν μεγάλο αλίμονό της δεν έσωνε ποτέ.

Μετά τα στέφανα άλλη ταλαιπωρία για τη νύφη. Χορεύαμε έξω στην πλατεία. Η νύφη επέρπει την πρώτη φορά προστά έπερπε και να προσκυνά συνέχεια, μεγάλη ταλαιπωρία.

Μετά το χορό πηγαίναμε στο σπίτι του άνδρα. Η νύφη εκείνα τα χρόνια έπερπε να σέβεται τα πεθερικά, τα κουνιάδια, να είναι καλή νοικοκύρα, να πειθαρχεί και να έχει τρόπους, να ξέρει να μαγειρεύει, να ζυμώνει (όχι ότι τώρα δεν πρέπει να τάκενει αυτά) αλλιώς άρχιζαν τα... όργανα με την πεθερά. Όταν τελείωσε ο γάμος ήτησε περπάτωμα.

Οι Γκουλιαρέδες ήταν εφτά αδέλφια. Ο άνδρας μου και ο Γιάννης μείνανε στο χωριό, οι άλλοι έφυγαν και μένανε στην Αθήνα, στον Παραπόταμο, στον Αμπελώνα, στη Λάρισα και στο Κανάδα.

Το όνομα Αχρέτης που ακούτε ήταν επώνυμο και ήταν πρώτος έξαδελφος του άνδρα μου και έμενε στη Λάρισα.

Αυτά είχα να σας πω.

ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΙΩΤΙΚΑ ΧΩΡΑΤΑ ΚΑΙ ΜΑΣΛΑΤΙΑ

Γράφει: ο Ζήσης Κατσιούλας

τους δύσκολους καιρούς που ζούμε αγαπητοί μου, ας διαβάσουμε και κάτι διαφορετικό. Ας ξεχάσουμε για λίγο τις στεναχώριες μας και ας πάμε πάλι στα παλιά. Στα χρόνια εκείνα που οι πρόγονοι μας είχαν μεν τη φτώχια, αλλά δεν είχαν το δικό μας άγχος και τη δική μας ψυχική και πνευματική πενία. Πάμε λοιπόν.

Τα παλιά τα χρόνια πουλλές φουρές είχαν φτώχεια μι του τσιουβάλ' (όπους θα πάθουμι κι τώρα όπους φαίνιται). Του βρίζινου του ψωμιού ήταν του καλύτερου κι άστρου είχαν, ήταν Μπέντες. Κι για να τα βγάλν' πέρα, η ένας δανείζουνταν από τους άλλους. Του ίδιου έκανι κι η μπαρμπα—Μήτρους τη Τέτοιας. Πίγι στον αξάδιρφο τ' του Γιάνν' κι χάλιψι μοσά σακί βρίζα για να βγάλ' τους κειμώναν ικείνουν στα χίλια ινιακόσια τριάντα τόσου. Όμους, πέρασι του ένα του καλουκάρ' ήρθι κι τους άλλους κι η μπαρμπα—Μήτρους ακόμα να πασίν' πίσου τ' δανικά τ' βρίζα. Η ξάδιρφός τ' κι αυτός, ειδί πουλλά ζόρια, γιατί τα γινήματα δεν τους είχαν πασίν' καλά κι τότι θυμίθικι τ' βρίζα που είχι δανείσ' στου Μήτρου. Τότι κι αυτός φουνάζ' του μικρό τ' του κουρίτο τ' Μαρία κι του λέει.

— Μαρία, κουρίτο μ', έλα ιδώ. Πάρι ένα σακί κι τράβα σιασέρα στου μπαρμπα σ' του Μήτρου κι πέτουν να σι δώσ' τ' βρίζα που μας χρουστάει. Αυτός είνι ντιρ για ντιρ. Ούτι κι θα μας τ' φέρ' καμιά βουλά αυτός η αχαΐριφτους. Αμ, δεν πασίν' να δλέψ'. Όλ' μέρα είνι ανασκιλουμένους στους ίσκους κι δεν σκέφτιται στον καρπάτη. Αλλά, τι να τουν κάνουν τουν κιαράτα; Σκέφτουμι τη πιδιά τ' κι τίπουτας άλλου! Ούτι σκλι δεν θα τουν έδουνα ιγώ. Καλά ίλιγα ιγώ να μην τουν δώσου, αλλά να όψιτι η χαζιά στο μάνα σ'. Αυτή μι πήρι στου λιμό τσ!

Του κουρίτο πήρι ένα σακί κι τράβιξι για του μπαρμπα—Μήτρου. Η πλιούς έκιγι γιατί ή

Τα χορευτικά του Συλλόγου μας**Μικρό χορευτικό**

Το μικρό και το μεγάλο χορευτικό του Συλλόγου μας, όπως τα αποκαλούμε, δηλαδή των παιδιών και των εφήβων, προετοιμάζονται καθημερινά για την παρουσία τους στο Καλλιπευκιώτικο αντάμωμα (λαϊκό γλέντι) στην πλατεία του χωριού, στις 4 Αυγούστου, με τη φροντίδα, επιθλεψη, διδασκαλία της εκπαιδευτικού φυσικής αγωγής (είναι πτυχιούχος πλέον) κ. Μαρίας Καλούση.

Χορευτικό εφήβων

Ευχόμαστε στις χορεύτριες και στους χορευτές καλή επιτυχία και στη δασκάλα τους την καλύτερη δυνατή σταδιοδρομία (οι φωτογραφίες είναι από το μαθήμα που γίνονται στο σχολείο).

ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Κάθε πέρσι και καλύτερα! Δυο ορχήστρες και πάλι στα δυο μαγαζιά της πλατείας μα λίγοι οι παραβρισκόμενοι και λιγότεροι οι χορευτές.

Λίγο η κρίση και περισσότερο η διάθεση έπαιξαν το ρόλο τους για ένα υποτονικό ακόμα πανηγύρι.

Πρόταση: Μήπως τα δύο παραπάνω καταστήματα, με μια κάποια συνεργασία, θα μπρούσαν να έχουν μια ορχήστρα στην πλατεία του χωριού;

Νομίζουμε πως αν δεν υπάρχουν πρακτικά ζητήματα αξεπέραστα θα είχε ενδιαφέρον.

«ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΣΑΣΜΟ ΤΩΝ ΦΥΓΑΔΩΝ» – 10 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Τα παιδιά από τη Βέροια, Αρετή Πουλατσίδου, Αλέξης Ελευθεριάδης και Κυριάκος Ελευθεριάδης που παρουσίασαν το παραμύθι «Του χρυσού του πλί»

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Παντελεήμονα και είχε την υποστήριξη του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Τεμπών.

Συνεργαζόμενος φορέας και όχι συνδιοργανωτής ήταν αυτή τη χρονιά ο Σύλλογος μας, ο Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ», που όπως όλοι γνωρίζετε δεν βρίσκεται στις «δόξες» του.

Το θεωρητικό μέρος, τα εργαστήρια και οι αφηγήσεις έγιναν την Παρασκευή 29/6/2012 στο Κ.Π.Ε. Παλιού Παντελεήμονα. Το αφηγηματικό αλλά και η επίσημη τελετή έναρξης, στην Καλλιπεύκη και συγκεκριμένα στον υπέροχο χώρο αναψυχής της Πατωμένης. Την παρουσίαση είχε εξ ολοκλήρου η δημοσιογράφος

Νικολέτα Τσιτσανούδη με τη βοήθεια του υπογράφοντα (μόνο το Σάββατο το απόγευμα).

Πρώτη μέρα:

Θεωρητικές προσεγγίσεις με συντονιστή τον Νίκο Γραίκο:

Ρέα Κακάμπουρα, «Τα παλαιά χρόνια ήταν δύσκολα αλλά καλύτερα...», επικ. καθηγήτρια Παν. Θεσσαλίας.

Αντώνης Σμυρναίος, «Σύγκρουση, συγχώνευση και αναλογία», λέκτορας Παν. Θεσσαλίας.

Παναγιώτης Αγγελίδης, «Αφήγηση και αξιοποίηση λαϊκών ιστοριών για την προώθηση της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης», καθηγητής Πανεπιστημίου Λευκωσίας.

Εργαστήρια: Λιλή Λαμπρέ-

Από το θεωρητικό μέρος του Φεστιβάλ, στο Κ.Π.Ε. Παλιού Παντελεήμονα, στο θήμα ο Νίκος Γραίκος, Σχολικός Σύμβουλος και η Ρέα Κακάμπουρα, επίκ. καθηγήτρια Λαογραφίας και απέναντι διακρίνεται η Πρόεδρος του Φεστιβάλ, Τασούλα Τσιλιμένη

λη, αφηγήτρια. Ανθή Θάνου, αφηγήτρια και Κώστας Μάγος, λέκτορας Παν. Θεσσαλίας

Αφήγηση: Πόπη Πελτεκοπούλου και Δημήτρης Τσουκαλάς.

Τραγούδι: Αστέριος Τέτσιλας, στο πιάνο συνόδευσε τον Κωνσταντίνο Μάτης.

Δεύτερη μέρα (30/6/2012)

Πατωμένη, πρωί:

Ψυχοπαιδαγωγικό πρόγραμμα για παιδιά. Οργανώθηκε από τους καθηγητές του Παν. Θεσσαλίας, Απόστολο Μαγουλιώτη και Κώστα Μάγο. Περιλάμβανε δράσεις και παιγνίδια που εξελίχθηκαν στο χώρο της Πατωμένης με τη

Ο ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Βόλου Βασίλης Αναγνωστόπουλος, χαιρετίζει την εκδήλωση

βιοθεία φοιτητών.

Αφήγηση: Κρυσταλλία Μακατού

Θέατρο σκιών: Κατερίνα Ζησάκη και Όλγα Παναγιώτου.

Απόγευμα: Χαιρετισμοί Τασούλα Τσιλιμένη, Πρόεδρος του Φεστιβάλ, επίκουρη καθηγητρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Βασίλης Αναγνωστόπουλος, Πρόεδρος Π.Ο.Φ.Α., ομότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Τσιαπλές Θωμάς, Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Τεμπών, Πρόεδρος Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ».

ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
«Αφηγήσεις σώματος», Δρώμενο από ομάδα φοιτη-

τριών του Παν. Θεσσαλίας με την εμψύχωση της Μαρίας Τσουβαλά, λέκτορα του Παν. Θεσσαλίας:

Λιλή Λαμπρέλη, Αρετή Πουλατσίδου, Αλέξης Ελευθεριάδης και Κυριάκος Ελευθεριάδης, Δημήτρης Προύσσαλης, Ελένη Γιαννούση, Ευδοκία Ποιμενίδου—Χατζηδημητρίου, Ανθή Θάνου και Παναγιώτης Κούλελης.

Η βραδιά έκλεισε με τους ήχους του κλαρίνου από τους μουσικούς της Φιλαρμονικής Βέροιας, Νέστορα Σκουμπόπουλο και Κώστα Τσανασίδη.

Μια παλιά παροιμία λέει: Μια εικόνα χίλιες λέξεις. Μελετήστε τις λοιπόν για μια πιο ουσιαστική «γεύση».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΣΦΑΛΟΣΤΡΩΘΗΚΕ Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΜΑΚΡΥΤΕΡΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ!

Και είναι πράγματι ο μακρύτερος εντός του οικισμού γιατί ξεπερνά κατά πολύ το χιλιόμετρο. Το τμήμα, όμως που ασφαλοστρώθηκε ήταν ακριβώς 1.000 μέτρα.

Από τους 12 Αποστόλους μέχρι το σπίτι του Χρήστου Ζιακούλη, με τις στροφές και τα γυρίσματα που έχει διασχίζοντας κατά πλάτος (ανατολή-δύση) όλο το χωριό.

Η δαπάνη καλύφτηκε από το Δήμο Τεμπών. Το έργο εκτέλεσε ο εργολάβος Αδάμος Χρήστος, που είχε και τη συντήρηση του δρόμου Καρυάς-Καλλιπεύκης.

Όπως μας πληροφόρησαν ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Τάσιος Κούσιος και ο Δημοτικός Σύμβουλος Θωμάς Τσιαπλές, θα ακολουθήσουν

σύντομα και νέες ασφαλοστρώσεις.

Πληροφοριακά να σας κάνουμε γνωστό (φυσικά για όσους δεν το γνωρίζετε) πως ο δρόμος στη λίμνη και έγιναν δύο νέα στραγγιστικά κανάλια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Από δίμηνο σε δίμηνο

ΤΗΛ.: 2331020867 - 6972446533
Kallipefki@site.gr

Σχολιάζει ο: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Λουλούδια του Μάη

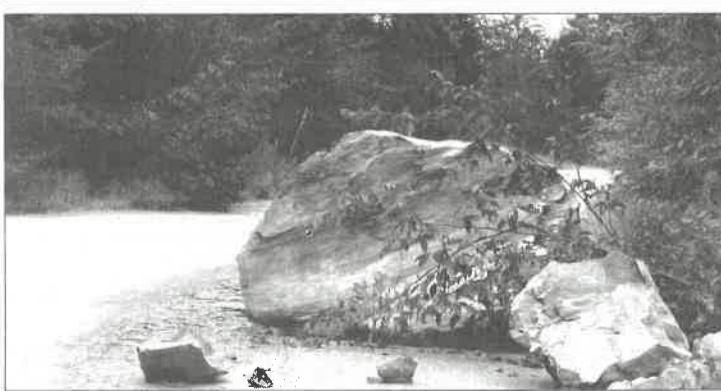
Κάθε χρόνο την ίδια εποχή και στα ίδια μέρη (Ροζός) ευωδίαζουν με το έντονο και υπέροχο άρωμά τους τη φύση και τους λιγότερους (όσο περνούν τα χρόνια) επισκέπτες. Στις φωτογραφίες τα θέλετε με φόντο τον ουρανό και τον Όλυμπο

Κίτρινος κρίνος. Όπου ξηρασία και πέτρες εκεί θα τον δείτε την άνοιξη. Εδώ είναι από την Ανάληψη

Βαρύς ο χειμώνας που πέρασε. Πολύ βαρύς. Αυτό δεν σημαίνει πως φέρνει μόνο προβλήματα. Φέρνει και χαρές. Στη φωτογραφία, ο Πολύζος Παπαδημητρίου με τη γυμνούνα, προσπαθεί ν' ανεβεί τον όγκο του χιονιού που σωρεύτηκε στην αυλή του ξενώνα

Δρόμος Καλλιπεύκης Πλαταμώνα

Όχι δεν συντηρήθηκε! Απλά με πρωτοβουλία του Τοπικού μας Συμβουλίου απομακρύνθηκαν τα βράχια που έκλειναν το μισό οδόστρωμα στη θέση Νεράκι.

Χαριτολογώντας μια βραδιά στο καφενείο σχολίασε ο φίλος Θ. Καραμπατής:

«Αν κάποια δύσκολη νύχτα πέσει κάποιος με το αυτοκίνητο πάνω του... αλίμονο στο βράχο!»

Εκλογές 6 Μαΐου και 17 Ιουλίου 2012

Φαίνεται να καταλάβαμε επιτέλους πως η ψήφος είναι δική μας.

Φαίνεται να κατάλαβαν και τα κόμματα πως τη δανείστηκαν και δεν τους ανήκει. Φαίνεται ακόμα πως μπορούμε και να συνεργαστούμε (3 κόμματα συγκροτούν την κυβέρνηση).

Κι αυτά κατά τον υπογράφοντα φαίνονται θετικά. Το μέλλον θα δείξει...

Το πρόβλημα της Ελλάδας

Αένε όσοι «δεν κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους» πως δεν είναι το μνημόνιο και η τρόικα.

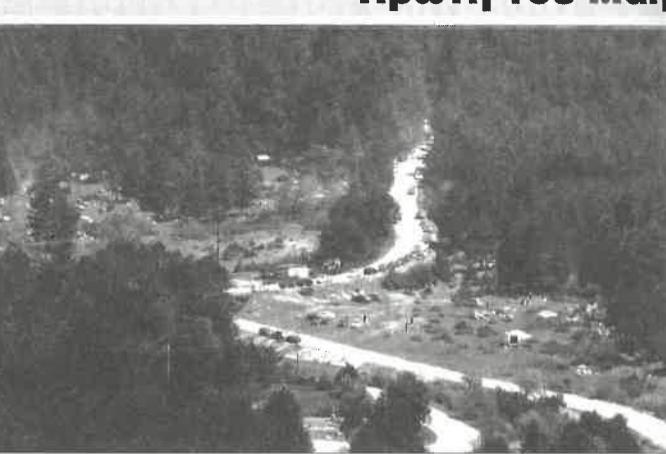
Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι το κομματικό κράτος!!!

Είναι το έλλειμμα που δημιουργεί (το κομματικό κράτος) και η δημόσια διοίκηση που (στο κομματικό κράτος) δεν «δουλεύει»!

Χρόνια τώρα η ίδια οικογένεια (Χαντζή), αναλαμβάνει τη μεταφορά των ξύλων με τα ζώα, εκεί όπου δεν μπορούν να πάνε τα μηχανήματα.

Στη φωτογραφία, η κ. Χαντζή, ξεφορτώνει με μια κίνηση, ένα λύσιμο, ένα τράβηγμα του σχοινιού, το ζώο και το φορτίο πέφτει και από τις δύο μεριές ταυτόχρονα.

Όπως μου είπε η ίδια, το φορτίο στα μουλάρια (δεν είναι συνηθισμένα, είναι ζώα μεταφοράς φορτίου) φτάνει και τα τριακόσια κιλά. Η ίδια μετά το ξεφόρτωμα τα ντανιάζει στην άκρη του δρόμου.

Πανοραμική φωτογραφία του Τριγώνου της Καραβίδας και της Πατωμένης (τραβηγμένη από την Ανάληψη), που μαρτυρά το δέσιμο του ανθρώπου και της φύσης, έστω και περιστασιακά!

Ο Ξενώνας «ΑΣΚΟΥΡΙΣ», όπως φαίνεται από την Ανάληψη την Άνοιξη μέσα σχεδόν στο δάσος!

Μεταφορά ξύλων με ζώα

Επιτέλους άσφαλτος!

Ένας δρόμος που έπρεπε να είχε γίνει πριν είκοσι, δέκα, πέντε χρόνια. Ας είναι, όμως και τώρα, έστω και αργά.

Είναι ο βασικός και μακρύτερος δρόμος του χωριού. Είναι ο δρόμος που περισσότεροι από τους μισούς κατοίκους περνούν ένα τουλάχιστον τμήμα του καθημερινά.

Είναι ο δρόμος που συνδέει το δυτικό με το ανατολικό μέρος του χωριού είναι ο δρόμος που τώρα λύνει ένα τεράστιο πρόβλημα όλων των κατοίκων. Τα θερμά μου συγχαρητήρια στο Δήμο μας και στο τοπικό μας συμβούλιο.

Αυτά, αποτέλεσμα του χειμώνα, οι περισσότεροι δεν τα είδατε.

Το Τοπικό μας Συμβούλιο, οι υλοτόμοι του χωριού μας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο τα αποκατέστησαν το συντομότερο.

Πεύκα που δεν άντεξαν τους αέρηδες και το βάρος του χιονιού και το υπόστεγο του ναού της Κοιμησης Της Θεοτόκου στην Πατωμένη, που υπέστη και αυτό την ταλαιπωρία του χειμώνα.

